

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L.Holevițcaia)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu.Cimpoi, I.Secrieru, A.Danilov)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Svinarenco Victor,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Svinarenco Victor împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red-Union Fenosa”
societate pe acțiuni, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcție a Garajelor nr.
3/2 din or. Codru cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea încheierii
contractului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curtii de Apel Chișinău prin care a
fost respins apelul declarat de Svinarenco Victor și a fost menținută hotărârea din 19
iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 16 august 2018, Svinarenco Victor a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red-Union Fenosa” societate pe
acțiuni, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 3/2 din or.
Codru cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea încheierii
contractului.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, este proprietarul bunurilor imobile
cu nr. cadastral: XXXXX; XXXXX; XXXXX din str. YYYYYY. La adresarea sa către
ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a încheia contract de livrare a energiei electrice a fost
refuzat.

A menționat că prin răspunsul nr.0505/53126 din 25 iulie 2017 a fost informat că,
cererea sa privind încheierea unui contract de furnizare a energiei electrice la garajul
nr.98, 99, 100 din XXXXX a fost examinată. ÎCS „Red Union Fenosa” SA și-a expus
poziția în răspunsul nr.0505/11810-20170217, prin care a informat petiționarul că,
pentru elaborarea unui aviz de Racordare este nevoie de prezentat Certificatul în
conformitate cu care bunurile imobile pentru care se solicită racordarea nu fac parte
din Cooperativa de Construcție a Garajelor 3/2, or.Codru.

La data de 13 noiembrie 2017 și 06 decembrie 2017 reclamantul a înaintat,

obiecții asupra referinței pîrîtului, specificînd că nu face parte din Cooperativa de Construcție a Garajelor 3/2 or.Codru.

A relatat că nu a fost depășit termenul de prescripție la adresarea în instanța de judecată și solicită anularea răspunsului ÎCS „Red Union Fenosa” SA nr.0505/53126-20170725.

A solicitat Svinarenco Victor recunoașterea ilegalității refuzului ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a conecta garajul nr.98, nr.99, nr.100 la rețeaua electrică; obligarea ÎCS „Red Union Fenosa” SA să încheie contract de furnizare a energiei electrice în garajul nr.98, nr.99, nr.100 din str.XXXXX, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Svinarenco Victor și a fost menținută hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că CCG 3/2 din or. Codru, care gestionează și este responsabil de energia electrică furnizată, inclusiv și în garajele ce-i aparțin reclamantului/apelantului, nu a transmis postul de transformare, cu titlu gratuit, în proprietatea operatorului de sistem. Prin urmare, dacă reclamantul/apelantul dorește să aibă contract semnat direct cu furnizorul de energie electrică, urmează să respecte procedura de proiectare și executare a instalației de racordare, prevăzută în norma legală precitată.

Or, actualmente CCG 3/2 din or. Codru, figurează ca un loc de consum unic, și reclamantul, deși nu mai este membru al acestei cooperative, beneficiază de energia electrică prin utilajul și rețelele gestionate de CCG 3/2 din or. Codru.

Instanța de apel a relatat că se rețin și prevederile pct.53 alin. (3) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, instalațiile electrice ale întovărășirilor pomicole, ale cooperativelor de construcție a garajelor se racordează la rețeaua electrică de distribuite în baza unui proiect unic ca un singur loc de consum.

Actualmente, sub imperiul Legii cu privire la energie electrică nr.107 din 27 mai 2016, pentru a avea posibilitate de a încheia contracte de furnizare a energiei electrice individuale cu fiecare membru a Cooperativei de construcție a garajelor, ultima trebuie să urmeze procedura stabilită în acest sens de Legea cu privire la energie electrică nr.107 din 27.05.2016.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că refuzul pîrîtului din 17 februarie 2017 este unul care corespunde cadrului legal existent, neexistând temei legal pentru recunoașterea ilegalității acestuia, reeșind din prevederile art.26 al Legii contenciosului administrativ, și, ca consecință, nici temei de obligare a pîrîtului să încheie cu Svinarenco Victor contracte directe de furnizare a energiei electrice în garajele cu nr. 98, 99, 100.

Astfel, instanța de apel verificînd prin prisma celor trei criterii consacrate de art.26 Legea contenciosului administrativ, și anume: legalitatea în fond, respectarea procedurii prestabilite de emitere și respectarea competenței, temeinic și legal a

concluzionat asupra lipsei temeiurilor legale de recunoaștere a ilegalității refuzului pârîtului din 17 februarie 2017, or, nu se încadrează în temeiurile de anulare a actului administrativ, prevăzute de art.26 din Legea contenciosului administrativ.

La 28 decembrie 2018, Svinarenco Victor în termenul prevăzut de lege a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integral a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svinarenco Victor este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svinarenco Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Svinarencu Victor, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svinarencu Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru